

« zurück blättern vor »

FLUS IV subst. m., ab 1782; ‘Zusatz zu Metallen, um diese leichter zum Schmelzen zu bringen’ – ‘substancje dodawane do metali w celu przyśpieszenia ich topienia, topniki’: 1782 Os.Rud. 38, L s.v. *roztop*: *Że sól w wodzie rozptywa się, że w serwaserze rozptywa się miedź, żelazo etc., wodę i serwaser zowią roztopem czyli flusem.* ◦ [LBel.] 1791 Krumł.Chym. 181, L *Jftoty, które do pewnych ciał, trudnych do roztopienia, dodane, znacznie ich topienie przyśpieszają, nazywają flusami.* – L, SWIL (chem.), SW (m.u. hut.) sowie SPA 1916, SPA 1929. ◦ **Etym:** nhd. *Fluß* subst. m., ‘Zusatz zum Erz, mit dem es leichter zum Schmelzen gebracht werden kann’, GRI. ◦ **Konk:** *roztop* subst. m., bel. seit 1782, L, zuerst geb. L; *topnik* subst. m., zuerst geb. SWIL. ↑*fluszpat*.

« zurück blättern vor »